

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 3. toukokuuta 2018
(OR. en)

7160/18

Toimielinten välinen asia:
2017/0138 (CNS)

FISC 132
ECOFIN 238

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: NEUVOSTON DIREKTIIVI direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/...,

annettu ... päivänä ...kuuta ...

**direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse
raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta
automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 ja 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

¹ Lausunto annettu 1. maaliskuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

² Lausunto annettu 18. tammikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Verotuksen avoimuuden parantamiseen tähtäävien uusien aloitteiden huomioon ottamiseksi unionin tasolla neuvoston direktiiviä 2011/16/EU¹ on muutettu useita kertoja viime vuosien aikana. Tähän liittyen neuvoston direktiivillä 2014/107/EU² otettiin unionissa käyttöön Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehittämä finanssilititietoja koskeva yhteinen tietojenvaihtostandardi, jäljempänä 'CRS-standardi'. CRS-standardissa määrätään sellaisten henkilöiden finanssilititietojen automaattisesta vaihdosta, joiden verotuksellinen kotipaikka sijaitsee muualla, ja luodaan puitteet kyseiselle tietojenvaihdolle maailmanlaajuisesti. Direktiiviä 2011/16/EU on muutettu neuvoston direktiivillä (EU) 2015/2376³, jossa säädetään rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä koskevien tietojen pakollisesta automaattisesta vaihdosta, ja neuvoston direktiivillä (EU) 2016/881⁴, jossa säädetään monikansallisten yritysten maakohtaista raportointia koskevien tietojen pakollisesta automaattisesta vaihdosta veroviranomaisten välillä.

¹ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

² Neuvoston direktiivi 2014/107/EU, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 359, 16.12.2014, s. 1).

³ Neuvoston direktiivi (EU) 2015/2376, annettu 8 päivänä joulukuuta 2015, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 332, 18.12.2015, s. 1).

⁴ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/881, annettu 25 päivänä toukokuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (EUVL L 146, 3.6.2016, s. 8).

Koska rahanpesun torjuntaa koskevista tiedoista voi olla suurta hyötyä veroviranomaisille, neuvoston direktiivillä (EU) 2016/2258¹ asetettiin jäsenvaltioille velvollisuus antaa veroviranomaisille pääsy asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin menettelyihin, joita rahoituslaitokset soveltavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849² mukaisesti. Vaikka direktiiviä 2011/16/EU on muutettu useita kertoja, jotta veroviranomaisilla olisi paremmat keinot puuttua aggressiiviseen verosuunnitteluun, on edelleen tarpeen vahvistaa tiettyjä nykyisen verokehyksen avoimuutta koskevia näkökohtia.

¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/2258, annettu 6 päivänä joulukuuta 2016, direktiivin 2011/16/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse veroviranomaisten pääsystä rahanpesun torjuntaa koskeviin tietoihin (EUVL L 342, 16.12.2016, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (2) Jäsenvaltioiden on yhä vaikeampi suojata kansallisia veropohjiaan rapautumiselta, sillä verosuunnittelun rakenteet ovat muuttuneet yhä monimutkaisemmiksi ja niissä hyödynnetään usein sekä pääoman että henkilöiden lisääntyntä liikkuvuutta sisämarkkinoilla. Tällaiset rakenteet koostuvat usein järjestelyistä, joita kehitetään yli lainkäyttöalueiden ja joilla veronalaisia tuloja siirretään suotuisampien verojärjestelyjen piiriin tai joiden ansiosta verovelvollisen kokonaisverotaakka vähenee. Tämän seurauksena jäsenvaltioiden verotulot usein vähenevät merkittävästi, mikä estää niitä soveltamasta kasvua edistävää veropolitiikkaa. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että jäsenvaltioiden viranomaisilla on kattavat ja asianmukaiset tiedot mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä. Tällaisten tietojen avulla nämä viranomaiset pystyisivät reagoimaan ripeästi haitallisiin verokäytäntöihin ja tukkimaan porsaanreikiä hyväksymällä uutta lainsäädäntöä tai tekemällä asianmukaisia riskinarviointeja ja verotarkastuksia. Se, että veroviranomaiset eivät reagoi raportointivelvollisuuden alaiseen järjestelyyn, ei kuitenkaan tarkoittaisi asianomaisen järjestelyn validiuden tai verokohtelun hyväksymistä.
- (3) Ottaen huomioon, että useimmat mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävät järjestelyt koskevat useampaa kuin yhtä lainkäyttöaluetta, kyseisiä järjestelyjä koskevien tietojen ilmoittamisesta olisi lisähyötyä, jos jäsenvaltiot vaihtaisivat niitä keskenään. Erityisesti automaattinen tietojenvaihto on erityisen tärkeää veroviranomaisten välillä, jotta niillä olisi käytettävissään tiedot, joita ne tarvitsevat voidakseen ryhtyä toimiin aggressiivisia verokäytäntöjä huomatessaan.

- (4) Sen jälkeen kun huomattiin, että liiketoiminnan kehittämisen avoimet puitteet voisivat edistää veron kiertämisen ja verovilpin torjuntaa sisämarkkinoilla, komissiota on kehoitettu tekemään aloitteita mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä järjestelyjä koskevien tietojen pakollisesta ilmoittamisesta OECD:n veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoja koskevan BEPS-toimintasuunnitelman toimenpiteen 12 mukaisesti. Tässä yhteydessä Euroopan parlamentti on vaatinut tiukempia toimia välittäjiä vastaan, jotka avustavat järjestelyissä, jotka voivat johtaa veron kiertämiseen ja verovilppiin. On myös tärkeää huomata, että G7-ryhmän 13 päivänä toukokuuta 2017 antamassa verorikosten ja muiden laittomien rahavirtojen torjuntaa koskevassa Barin julistuksessa OECD:tä pyydettiin aloittamaan keskustelut mahdollisista tavoista sellaisten järjestelyjen käsittelemiseksi, joilla pyritään kiertämään CRS-standardin mukainen raportointivelvoite tai joiden tarkoituksena on suojata tosiasiallisia edunsaajia rakenteilla, joissa ei noudateta avoimuuden periaatetta, ottaen huomioon myös pakollista ilmoittamista koskevat mallisäännöt, joiden pohjana on BEPS-toimintasuunnitelman toimenpidettä 12 käsittelevässä raportissa kuvattu lähestymistapa veronkiertojärjestelyihin.
- (5) On tarpeen muistuttaa, että tietyt rahoituksen välittäjät ja muut veroneuvontaa tarjoavat tahot vaikuttavat aktiivisesti avustaneen asiakkaitaan rahojen piilottamisessa ulkomaille. Lisäksi on todettava, että vaikka direktiivillä 2014/107/EU vahvistettu CRS-standardi on merkittävä edistysaskel kohti verotuksellisesti läpinäkyvää lainsäädäntökehystä unionissa, sitä voidaan vielä parantaa ainakin finanssilititietojen osalta.

- (6) Mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien rajatylittävien järjestelyjen raportointi voi edistää tehokkaasti oikeudenmukaisen verotusympäristön luomista sisämarkkinoilla. Näin ollen velvoite, jonka mukaan välittäjien on ilmoitettava veroviranomaisille tietyistä rajatylittävistä järjestelyistä, joita voitaisiin mahdollisesti käyttää aggressiiviseen verosuunnitteluun, olisi askel oikeaan suuntaan. Laaja-alaisemman toimintapolitiikan kehittämiseksi olisi tarpeen, että raportoinnin jälkeen veroviranomaiset jakavat tiedot muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa. Tällaiset järjestelyt tukisivat myös CRS-standardin toimintaa. Lisäksi olisi erittäin tärkeää antaa komissiolle pääsy riittävään määrään tietoja, jotta se voi valvoa, että tämä direktiivi toimii asianmukaisesti. Se, että komissiolla olisi tällainen pääsy tietoihin, ei vapauta jäsenvaltiota velvollisuudesta ilmoittaa valtioneuvostolle komissiolle.
- (7) Mahdollisista aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyistä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus, raportoinnilla myönnetään olevan sitä parempi ehkäisevä vaikutus, mitä varhaisemmassa vaiheessa veroviranomaiset saavat asiaa koskevat tiedot eli ennen kuin tällaiset järjestelyt otetaan käyttöön. Jäsenvaltioiden viranomaisten työn helpottamiseksi tällaisia järjestelyjä koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen voisi sen jälkeen tapahtua neljännesvuosittain.

- (8) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi ja jottei ehdotettuun säännöstöön jäisi porsaanreikiä, raportointivelvoitteen olisi koskettava kaikkia toimijoita, jotka ovat yleensä mukana suunnittelemassa, markkinoimassa, organisoimassa tai hallinnoimassa raportoitavien rajatylittävien liiketoimien tai niiden sarjan toteuttamista, ja kaikkia niitä, jotka antavat kyseisiin järjestelyihin liittyvää neuvontaa tai apua. Olisi myös huomattava, että tietyissä tapauksissa raportointivelvoite ei koskisi välittäjää lakisääteisen salassapitovelvollisuuden vuoksi tai jos välittäjää ei ole esimerkiksi siitä syystä, että verovelvollinen suunnittelee ja toteuttaa järjestelyn itse. Näissä tapauksissa erityisen tärkeää olisi myös se, etteivät veroviranomaiset menetä mahdollisuutta saada tietoja sellaisista verotukseen liittyvistä järjestelyistä, joihin saattaa liittyä aggressiivista verosuunnittelua. Näin ollen raportointivelvoite olisi tarpeen siirtää verovelvolliselle, joka tällaisissa tapauksissa hyötyy kyseisestä järjestelystä.
- (9) Aggressiivisen verosuunnittelun järjestelyt ovat vuosien aikana muuttuneet yhä monimutkaisemmiksi ja ne muuttuvat ja mukautuvat edelleen veroviranomaisten vastatoimien seurauksena. Tämän vuoksi olisikin tehokkaampaa pyrkiä kokoamaan mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävät järjestelyt luetteloon sellaisista liiketoimien ominaispiirteistä ja osatekijöistä, jotka viittaavat vahvasti verojen kiertämiseen tai väärinkäyttöön, sen sijaan, että määriteltäisiin aggressiivisen verosuunnittelun käsite. Näitä nimittäjiä kutsutaan tunnusmerkeiksi.

- (10) Ottaen huomioon, että tämän mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviä rajatylittäviä järjestelyjä koskevan direktiivin ensisijaisena tavoitteena olisi keskittyä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseen, asiasta on erittäin tärkeää säätää unionin tasolla vain siinä määrin kuin on tarpeen asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä olisi tarpeen rajata tietojen raportointia koskevat yhteiset säännöt rajatylittäviin tilanteisiin eli tilanteisiin, jotka koskevat useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja kolmatta maata. Yhteisten sääntöjen laatiminen sen sijaan, että ratkaisu olisi kansallisten toimien varassa, onkin perusteltua tällaisissa tilanteissa, koska ne saattavat vaikuttaa sisämarkkinoiden toimintaan. Jäsenvaltio voisi toteuttaa lisää samankaltaisia kansallisia raportointitoimia, mutta kaikkia tämän direktiivin nojalla raportoitavien tietojen lisäksi kerättäviä tietoja ei olisi toimitettava automaattisesti muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Sellaisia tietoja voitaisiin vaihtaa pyynnöstä tai oma-aloitteisesti, sovellettavien sääntöjen mukaan.

- (11) Ottaen huomioon, että raportointivelvollisuuden kohteena olevilla järjestelyillä olisi oltava rajatylittävä ulottuvuus, asianmukaiset tiedot olisi tärkeää jakaa muiden jäsenvaltioiden veroviranomaisten kanssa, jotta tämän direktiivin vaikutus aggressiiviseen verosuunnitteluun liittyvien käytäntöjen ehkäisemiseen olisi mahdollisimman tehokas. Rajatylittävissä tilanteissa annettavia ennakkopäätöksiä ja ennakkohinnoittelusopimuksia koskevaa tietojenvaihdon mekanismeja olisi käytettävä myös mahdollisesti aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävistä rajatylittävistä järjestelyistä raportoitujen tietojen pakollista automaattista vaihtoa varten unionin veroviranomaisten välillä.
- (12) Automaattisen tietojenvaihdon helpottamiseksi ja resurssien käytön tehostamiseksi tietojenvaihdon olisi tapahduttava käyttäen unionin kehittämää yhteistä tietoliikenneverkkoa, jäljempänä 'CCN'. Näin ollen tiedot kirjattaisiin verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevaan turvalliseen keskusrekisteriin. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava käytännön järjestelyjä, kuten vakiolomakkeiden laatimista koskevia toimenpiteitä kaikkien vaadittujen tietojen toimittamistavan yhdenmukaistamiseksi. Osana tätä olisi yksilöitävä kielelliset vaatimukset, jotka liittyvät suunniteltuun tietojenvaihtoon, ja myös CCN olisi päivitettävä tämän mukaisesti.

- (13) Veroviranomaisille ja välittäjille aiheutuvien kustannusten ja hallinnollisen taakan minimoimiseksi ja sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin vaikutus aggressiiviseen verosuunnitteluun liittyvien käytäntöjen ehkäisemiseen olisi tehokas, raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan automaattisen tietojenvaihdon soveltamisalan unionissa olisi oltava yhdenmukainen kansainvälisen kehityksen kanssa. Olisi otettava käyttöön erityinen tunnusmerkki sellaisten järjestelyjen käsittelemiseksi, jotka on suunniteltu automaattista tietojenvaihtoa sisältävien raportointivelvoitteiden kiertämiseen. Tätä tunnusmerkkiä käytettäessä sopimuksia, jotka koskevat CRS-standardin mukaista finanssilitietojen automaattista vaihtoa, olisi pidettävä direktiivin 2014/107/EU 8 artiklan 3 a kohdassa ja sen liitteessä I säädettyjä raportointivelvoitteita vastaavina. Pannessaan täytäntöön tämän direktiivin osia, jotka koskevat CRS-standardin kiertämisjärjestelyjä sekä järjestelyjä, joissa on mukana oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä taikka muita samankaltaisia rakenteita, jäsenvaltiot voisivat hyödyntää havainnollistamisen tai tulkinnan lähteenä OECD:n työtä ja erityisesti sen pakollista ilmoittamista koskevia mallisääntöjä CRS-standardin kiertämisjärjestelyjen ja läpinäkymättömien offshore-rakenteiden käsittelemiseksi sekä sen kommentaareja, jotta kaikissa jäsenvaltioissa voitaisiin varmistaa johdonmukainen soveltaminen siinä määrin kuin nämä tekstit saatetaan yhdenmukaisiksi unionin oikeuden säännösten kanssa.

- (14) Vaikka välitön verotus kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, on aiheellista viitata yhteisöverokantaan, joka on nolla tai lähes nolla, yksinomaan sen vuoksi, että voidaan määritellä selkeästi soveltamisala tunnusmerkille, joka kattaa rajatylittäviä liiketoimia sisältävät järjestelyt, joista välittäjien ja tapauksen mukaan verovelvollisten olisi raportoitava direktiivin 2011/16/EU nojalla ja joista toimivaltaisten viranomaisten olisi vaihdettava tietoja automaattisesti. Lisäksi on syytä palauttaa mieleen, että aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntäviin rajatylittäviin järjestelyihin, joiden pääasiallisena tarkoituksena tai yhtenä pääasiallisista tarkoituksista on sovellettavan verolain tavoitteen tai tarkoituksen vastaisen veroedun saaminen, sovelletaan yleistä veronkierron vastaista sääntöä, josta säädetään neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164¹ 6 artiklassa.
- (15) Tämän direktiivin vaikuttavuuden tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamuksista, joita aiheutuu niiden kansallisten sääntöjen rikkomisesta, joilla tämä direktiivi pannaan täytäntöön. Tällaisten seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

¹ Neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta (EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1).

- (16) Jotta tämän direktiivin täytäntöönpanolle ja erityisesti veroviranomaisten väliselle automaattiselle tietojenvaihdolle voitaisiin varmistaa yhdenmukaiset edellytykset, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä vakiolomake, johon kuuluu rajattu määrä osia, mukaan lukien kielijärjestelyt. Samasta syystä komissiolle olisi myös siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä tarvittavat käytännön järjestelyt verotuksen alan hallinnollisen yhteistyön keskusrekisterin päivittämiseksi. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001¹ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kaikessa tähän direktiiviin liittyvässä henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY² ja asetusta (EY) N:o 45/2001.
- (18) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sisämarkkinoiden toiminnan parantamista aggressiivisen verosuunnittelun keinoja hyödyntävien rajatylittävien järjestelyjen käyttöä ehkäisemällä, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska sen kohteena ovat järjestelyt, joiden tarkoituksena saattaa olla erilaisten kansallisten verosääntöjen keskinäisestä vaikutuksesta johtuvan markkinoiden tehottomuuden hyödyntäminen. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, erityisesti koska se koskee vain rajatylittäviä järjestelyjä, joissa on osallisena useampi kuin yksi jäsenvaltio tai yksi jäsenvaltio ja kolmas maa.
- (20) Direktiivi 2011/16/EU olisi sen vuoksi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2011/16/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 9 alakohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan a alakohta seuraavasti:

"a) kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa sekä 8 a, 8 aa ja 8 ab artiklaa, ilman edeltävää pyyntöä tapahtuvaa ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista toiselle jäsenvaltiolle ennalta vahvistetuin säännöllisin väliajoin. Kun sovelletaan 8 artiklan 1 kohtaa, saatavilla olevilla tiedoilla tarkoitetaan tiedot ilmoittavan jäsenvaltion verotusasiakirjoissa olevia tietoja, jotka voidaan saada käyttöön kyseisen jäsenvaltion tiedonkeruu- ja käsittelymenettelyn mukaisesti;"

ii) korvataan ensimmäisen alakohdan c alakohta seuraavasti:

"c) kun sovelletaan muita tämän direktiivin säännöksiä kuin 8 artiklan 1 ja 3 a kohtaa sekä 8 a, 8 aa ja 8 ab artiklaa, tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyä ennalta määriteltyjen tietojen järjestelmällistä ilmoittamista.";

iii) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

"Isoilla alkukirjaimilla 8 artiklan 3 a ja 7 a kohdassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 25 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä liitteessä IV kirjoitetuilla ilmauksilla on merkitys, joka niillä on liitteessä I olevissa vastaavissa määritelmissä.";

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"18) 'rajatylittävällä järjestelyllä' järjestelyä, joka koskee joko useampaa kuin yhtä jäsenvaltiota tai yhtä jäsenvaltiota ja yhtä kolmatta maata ja joka täyttää ainakin yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) kaikkien järjestelyn osallistujien verotuksellinen kotipaikka ei ole samalla lainkäyttöalueella;
- b) järjestelyn yhden tai useamman osallistujan verotuksellinen kotipaikka on samanaikaisesti useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella;
- c) yksi tai useampi järjestelyn osallistujista harjoittaa liiketoimintaa toisella lainkäyttöalueella kyseisellä lainkäyttöalueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan välityksellä, ja kyseinen järjestely muodostaa osan kiinteän toimipaikan liiketoiminnasta tai koko liiketoiminnan;

- d) yksi tai useampi järjestelyn osallistuja harjoittaa toimintaa toisella lainkäyttöalueella ilman että sillä on verotuksellinen kotipaikka tällä lainkäyttöalueella tai luomatta kiinteää toimipaikkaa sinne;
- e) tällaisella järjestelyllä on mahdollisesti vaikutuksia automaattiseen tietojenvaihtoon tai tosiasiallisen edunsaajan tunnistamiseen.

Sovellettaessa tämän artiklan 18–25 kohtaa, 8 ab artiklaa ja liitettä IV, järjestelyyn kuuluu myös järjestelyjen sarja. Järjestelyyn voi sisältyä useampi kuin yksi vaihe tai osa;

- 19. 'raportoitavalla rajatylittävällä järjestelyllä' rajatylittävää järjestelyä, joka sisältää ainakin yhden liitteessä IV esitetyistä tunnusmerkeistä;
- 20. 'tunnusmerkillä' rajatylittävän järjestelyn ominaispiirrettä tai osatekijää, joka viittaa mahdolliseen veronkiertoriskiin ja joka on mainittu liitteessä IV;
- 21. 'välittäjällä' henkilöä, joka suunnittelee, markkinoi, organisoii tai tuo saataville toteuttamista varten raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai hallinnoi sen toteuttamista.

Sillä tarkoitetaan myös henkilöä, joka – ottaen huomioon asiaankuuluvat tosiseikat ja olosuhteet ja saatavilla olevien tietojen ja asiaankuuluvaan asiantuntemuksen ja tällaisten palvelujen tarjoamiseen tarvittavan tietämyksen perusteella – tietää tai jonka voitaisiin kohtuudella olettaa tietävän, että se on ryhtynyt tarjoamaan suoraan tai muiden henkilöiden välityksellä tukea, apua tai neuvoja, jotka koskevat raportoitavan rajatylittävän järjestelyn suunnittelua, markkinointia tai organisointia tai sen asettamista saataville toteuttamista varten tai sen toteuttamisen hallinnointia. Kaikilla henkilöillä on oltava oikeus toimittaa näyttöä siitä, että kyseinen henkilö ei tiennyt eikä sen voitu kohtuudella olettaa tietäneen, että tämä henkilö oli mukana raportoitavassa rajatylittävässä järjestelyssä. Tätä varten tämä henkilö voi vedota kaikkiin asiaankuuluviin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin sekä saatavilla oleviin tietoihin ja asiaankuuluvaan asiantuntemukseensa ja tietämykseensä.

Toimiakseen välittäjänä henkilön on täytettävä ainakin yksi seuraavista lisäehdoista:

- a) henkilön verotuksellinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa;
- b) henkilöllä on jossakin jäsenvaltiossa kiinteä toimipaikka, josta järjestelyyn liittyviä palveluja tarjotaan;
- c) henkilö on muodostettu jäsenvaltiossa tai henkilöön sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä;

- d) henkilö on rekisteröity oikeudellisiin, verotuksellisiin tai konsulttipalveluihin liittyvään ammatilliseen yhteenliittymään jossakin jäsenvaltiossa.
22. 'asianomaisella verovelvollisella' henkilöä, jonka saataville rajatylittävä järjestely on asetettu toteuttamista varten tai joka on valmis toteuttamaan raportoitavan rajatylittävän järjestelyn tai joka on toteuttanut tällaisen järjestelyn ensimmäisen vaiheen;
23. sovellettaessa 8 ab artiklaa 'etuyhteydessä olevalla yrityksellä' henkilöä, joka liittyy toiseen henkilöön ainakin yhdellä seuraavista tavoista:
- a) henkilö osallistuu toisen henkilön johtamiseen olemalla asemassa, jossa voi käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa tähän toiseen henkilöön;
 - b) henkilö osallistuu toisen henkilön määräysvaltaan hallitsemalla yli 25:tä prosenttia äänioikeuksista;
 - c) henkilö osallistuu toisen henkilön pääomaan omistusoikeudella, joka suoraan tai välillisesti ylittää 25 prosenttia pääomasta;
 - d) henkilöllä on oikeus 25 prosenttiin tai enempään toisen henkilön voitoista.

Jos useampi kuin yksi henkilö osallistuu a-d alakohdassa tarkoitettulla tavalla saman henkilön johtotehtäviin, määräysvaltaan, pääomaan tai voittoihin, kaikki nämä henkilöt katsotaan etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi.

Jos samat henkilöt osallistuvat a-d alakohdassa tarkoitettulla tavalla useamman kuin yhden henkilön johtotehtäviin, määräysvaltaan, pääomaan tai voittoihin, kaikki nämä henkilöt katsotaan etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi.

Tätä kohtaa sovellettaessa henkilöllä, joka toimii yhdessä toisen henkilön kanssa jonkin yksikön äänioikeuksien tai pääomaomistuksen suhteen, katsotaan olevan osuus kaikista toisen henkilön hallitsemista äänioikeuksista tai koko pääomaomistuksesta kyseisessä yksikössä.

Välillisessä osallistumisessa c alakohdassa säädettyjen vaatimusten täytyminen on määritettävä kertomalla hallitut määrät konsernin omistusketjussa. Henkilöllä, jolla on yli 50 prosenttia äänioikeuksista, on katsottava olevan 100 prosenttia äänioikeuksista.

Luonnollista henkilöä, hänen puolisoaan ja hänen suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevaa sukulaistaan on pidettävä yhtenä henkilönä.

24. 'markkinakelpoisella järjestelyllä' rajatylittävää järjestelyä, joka on suunniteltu, jota on markkinoitu, joka on valmis toteutettavaksi tai asetettu saataville toteuttamista varten, ilman että sitä olisi merkittävästi muokattava;
25. 'räätälöidyllä järjestelyllä' mitä tahansa rajatylittävää järjestelyä, joka ei ole markkinakelpoinen järjestely."

2) Lisätään artikla seuraavasti:

"8 ab artikla

Raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan pakollisen automaattisen tietojenvaihdon laajuus ja edellytykset

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät veloitetaan toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille tiedossaan, hallussaan tai määräysvallassaan olevat raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot 30 päivän kuluessa
 - a) siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely asetetaan saataville toteuttamista varten; tai
 - b) siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely on valmis toteuttamista varten; tai

- c) siitä kun raportoitavan rajatylittävän järjestelyn ensimmäinen vaihe on toteutettu,

riippuen siitä, mikä näistä tapahtuu ensin.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, myös 3 artiklan 21 alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen välittäjien on toimitettava tiedot 30 päivän kuluessa siitä, kun ne ovat tarjonneet suoraan tai muiden henkilöiden välityksellä tukea, apua tai neuvoja.

2. Markkinakelpoisten järjestelyjen osalta jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, joilla välittäjä veloitetaan laatimaan joka kolmas kuukausi ajantasainen raportti niistä 14 kohdan a, d, g ja h alakohdassa tarkoitetuista uusista raportoitavista tiedoista, jotka ovat tulleet saataville edellisen raportin toimittamisen jälkeen.
3. Jos välittäjä on velvollinen toimittamaan raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tiedot toimitetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, joka on alla olevassa luettelossa ensimmäinen:
 - a) jäsenvaltio, jossa välittäjän verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;

- b) jäsenvaltio, jossa välittäjällä on kiinteä toimipaikka, josta järjestelyyn liittyvä palveluja tarjotaan;
 - c) jäsenvaltio, jossa välittäjä on muodostettu tai jonka lainsäädäntöä välittäjään sovelletaan;
 - d) jäsenvaltio, jossa välittäjä on rekisteröity oikeudellisiin, verotuksellisiin tai konsulttipalveluihin liittyvään ammatilliseen yhteenliittymään.
4. Tapauksissa, joissa 3 kohdan mukaan on useita raportointivelvoitteita, välittäjä vapautetaan tietojen toimittamisesta, jos sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että samat tiedot on toimitettu toisessa jäsenvaltiossa.
5. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjille annetaan oikeus olla toimittamatta raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskevia tietoja, jos raportointivelvoite loukkaisi kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista ammattisalassapitovelvollisuutta. Tällaisissa tilanteissa kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät velvoitetaan ilmoittamaan viipymättä toiselle välittäjälle tai, jos toista välittäjää ei ole, asianomaiselle verovelvolliselle niiden 6 kohdan mukaisista raportointivelvoitteista.

Välittäjät voidaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vapauttaa tietojen toimittamisesta vain siinä tapauksessa, että ne harjoittavat toimintaansa sellaisten asiaa koskevien kansallisten lakien mukaisesti, joilla niiden ammattia säädelään.

6. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että tapauksissa, joissa välittäjää ei ole tai välittäjä ilmoittaa asianomaiselle verovelvolliselle tai toiselle välittäjälle 5 kohdan mukaisesta vapautuksesta, raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevien tietojen ilmoittamista koskeva velvoite koskee toista välittäjää, jolle on ilmoitettu asiasta, tai jos toista välittäjää ei ole, asianomaista verovelvollista.
7. Asianomaisen verovelvollisen, jota raportointivelvoite koskee, on toimitettava tiedot 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona raportoitava rajatylittävä järjestely asetetaan tämän asianomaisen verovelvollisen saataville toteuttamista varten tai se on valmis asianomaisen verovelvollisen toimesta tapahtuvaa toteuttamista varten, tai siitä kun asianomaiseen verovelvolliseen liittyvä ensimmäinen vaihe on toteutettu, siitä riippuen, mikä näistä tapahtuu ensin.

Jos asianomainen verovelvollinen on velvollinen toimittamaan raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot useamman kuin yhden jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tiedot toimitetaan ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, joka on alla olevassa luettelossa ensimmäinen:

- a) jäsenvaltio, jossa asianomaisen verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
 - b) jäsenvaltio, jossa asianomaisella verovelvollisella on kiinteä toimipaikka, joka hyötyy järjestelystä;
 - c) jäsenvaltio, jossa asianomainen verovelvollinen saa tuloja tai voittoja, vaikka asianomaisella verovelvollisella ei ole verotuksellista kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa missään jäsenvaltiossa;
 - d) jäsenvaltio, jossa asianomainen verovelvollinen harjoittaa toimintaa, vaikka asianomaisella verovelvollisella ei ole verotuksellista kotipaikkaa eikä kiinteää toimipaikkaa missään jäsenvaltiossa.
8. Tapauksissa, joissa 7 kohdasta seuraa useita raportointivelvoitteita, asianomainen verovelvollinen vapautetaan tietojen toimittamisesta, jos sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että samat tiedot on toimitettu toisessa jäsenvaltiossa.

9. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että tapauksissa, joissa välittäjiä on enemmän kuin yksi, raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevien tietojen toimittamista koskeva velvoite koskee kaikkia välittäjiä, jotka osallistuvat samaan raportoivaan rajatylittävään järjestelyyn.

Välittäjä vapautetaan tietojen toimittamisesta ainoastaan siinä määrin kuin sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että toinen välittäjä on jo toimittanut 14 kohdassa tarkoitettua samat tiedot.

10. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että tapauksissa, joissa raportointivelvoite on asianomaisella verovelvollisella ja asianomaisia verovelvollisia on enemmän kuin yksi, tiedot toimittaa 6 kohdan mukaisesti se asianomainen verovelvollinen, joka on alla olevassa luettelossa ensimmäinen:

- a) asianomainen verovelvollinen, joka sopi raportoitavasta rajatylittävästä järjestelystä välittäjän kanssa;
- b) asianomainen verovelvollinen, joka hallinnoi järjestelyn toteuttamista.

Asianomainen verovelvollinen vapautetaan tietojen toimittamisesta ainoastaan siinä määrin kuin sillä on kansallisen lainsäädännön mukaiset todisteet siitä, että toinen asianomainen verovelvollinen on jo toimittanut 14 kohdassa tarkoitettua samat tiedot.

11. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että kukin asianomainen verovelvollinen toimittaa tiedot järjestelyn käytöstään verohallinnolle kunakin niistä vuosista, joina ne käyttävät sitä.
12. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen vaatimiseksi, että välittäjät ja asianomaiset verovelvolliset toimittavat tiedot niistä raportoitavista rajatylittävistä järjestelyistä, joiden ensimmäinen vaihe toteutettiin tämän direktiivin voimaantulopäivän ja soveltamispäivän välisenä aikana. Välittäjien ja tapauksesta riippuen asianomaisten verovelvollisten on toimitettava näitä raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevat tiedot viimeistään 31 päivänä elokuuta 2020.
13. Sen jäsenvaltion, jossa tiedot oli toimitettu tämän artiklan 1–12 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on 21 artiklan nojalla hyväksytyjen käytännön järjestelyiden mukaisesti ilmoitettava tämän artiklan 14 kohdassa tarkoitettut tiedot kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille automaattista tietojenvaihtoa käyttäen.

14. Tietoihin, jotka jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 13 kohdan nojalla toimitettava, kuuluvat tapauksesta riippuen seuraavat:
- a) välittäjien ja asianomaisten verovelvollisten tunnistamiseen liittyvät tiedot, mukaan lukien nimi, syntymäaika ja -paikka (jos kyseessä on luonnollinen henkilö), verotuksellinen kotipaikka ja verotunniste sekä tapauksesta riippuen tiedot henkilöistä, jotka ovat asianomaiseen verovelvolliseen etuyhteydessä olevia yrityksiä;
 - b) yksityiskohtaiset tiedot liitteessä IV esitetystä tunnusmerkeistä, jotka tekevät rajatylittävästä järjestelystä raportoitavan;
 - c) tiivistelmä raportoitavan rajatylittävän järjestelyn sisällöstä, mukaan lukien viittaus nimeen, jolla se yleisesti tunnetaan, jos sellainen on, ja sellainen yleinen kuvaus olennaisista liiketoimista tai järjestelyistä, joka ei johda liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden tai kaupallisen menettelyn paljastamiseen tai sellaisten tietojen paljastamiseen, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä;
 - d) päivä, jona raportoitavan rajatylittävän järjestelyn ensimmäinen vaihe on toteutettu tai toteutetaan;

- e) yksityiskohtaiset tiedot kansallisista säännöksistä, joihin raportoitava rajatylittävä järjestely perustuu;
 - f) raportoitavan rajatylittävän järjestelyn arvo;
 - g) sen asianomaisen verovelvollisen (verovelvollisten) jäsenvaltion tai niiden muiden jäsenvaltioiden yksilöinti, joita raportoitava rajatylittävä järjestely todennäköisesti koskee;
 - h) niiden jäsenvaltiossa olevien muiden henkilöiden yksilöinti, joita raportoitava rajatylittävä järjestely todennäköisesti koskee, sekä tiedot siitä, mihin jäsenvaltioihin asianomaiset henkilöt liittyvät.
15. Se, että verohallinto ei reagoi raportoitavaan rajatylittävään järjestelyyn, ei tarkoita tämän järjestelyn pätevyyden tai verokohtelun hyväksymistä.
16. Tämän artiklan 13 kohdassa tarkoitetun tietojenvaihdon helpottamiseksi komissio hyväksyy tarvittavat käytännön järjestelyt tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien toimenpiteet tämän artiklan 14 kohdan mukaisen tietojen ilmoittamisen yhdenmukaistamiseksi osana 20 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua vakimuotoisen lomakkeen vahvistamismenettelyä.
17. Komissiolle ei anneta pääsyä 14 kohdan a, c ja h kohdassa tarkoitettuihin tietoihin.

18. Automaattinen tietojenvaihto tapahtuu yhden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jona tiedot on toimitettu. Ensimmäiset tiedot ilmoitetaan viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2020."

3) Korvataan 20 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio hyväksyy vakiolomakkeet, mukaan lukien kielijärjestelyt, 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavia tilanteita varten:

- a) 8 a artiklan mukaista rajatylittäviä tilanteita varten annettavia ennakkopäätöksiä sekä ennakkohinnoittelusopimuksia koskevaa automaattista tietojenvaihtoa varten ennen 1 päivää tammikuuta 2017;
- b) 8 ab artiklan mukaista raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevaa automaattista tietojenvaihtoa varten ennen 30 päivää kesäkuuta 2019.

Vakiomuotoisissa lomakkeissa ei saa olla enempää tietojenvaihdon osia kuin 8 a artiklan 6 kohdassa ja 8 ab artiklan 14 kohdassa on lueteltu eikä muita kyseisiin osiin liittyviä asiaankuuluvia aloja kuin ne, jotka ovat tarpeen 8 a ja 8 ab artiklan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kielijärjestelyt eivät estä jäsenvaltioita toimittamasta 8 a ja 8 ab artiklassa tarkoitettuja tietoja millä tahansa unionin virallisista kielistä. Kyseisissä kielijärjestelyissä voidaan kuitenkin määrätä, että kyseisten tietojen pääkohdat on lähetettävä myös jollakin muulla unionin virallisella kielellä."

4) Korvataan 21 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Komissio kehittää 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan jäsenvaltioiden turvallisen keskusrekisterin, johon 8 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kirjataan mainittujen kohtien mukaisen automaattisen tiedonvaihdon toteuttamiseksi, ja antaa teknistä ja logistista tukea.

Komissio kehittää 31 päivään joulukuuta 2019 mennessä verotuksen alan hallinnollista yhteistyötä koskevan jäsenvaltioiden turvallisen keskusrekisterin, johon 8 ab artiklan 13, 14 ja 16 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot kirjataan mainittujen kohtien mukaisen automaattisen tiedonvaihdon toteuttamiseksi, ja antaa teknistä ja logistista tukea.

Kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava pääsy tähän rekisteriin kirjattuihin tietoihin. Myös komissiolla on pääsy tähän rekisteriin kirjattuihin tietoihin 8 a artiklan 8 kohdassa ja 8 ab artiklan 17 kohdassa asetetuin rajoituksin. Komissio hyväksyy tätä artiklaa koskevat tarpeelliset käytännön järjestelyt 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Edellä olevien 8 a artiklan 1 ja 2 kohdan ja 8 ab artiklan 13, 14 ja 16 kohdan mukainen automaattinen tietojenvaihto toteutetaan tämän artiklan 1 kohtaa ja sovellettavia käytännön järjestelyjä noudattaen, kunnes tämä turvallinen keskusrekisteri on toiminnassa."

5) Korvataan 23 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittainen arviointi 8, 8 a, 8 aa ja 8 ab artiklassa tarkoitetun automaattisen tietojenvaihdon tehokkuudesta ja saavutetuista käytännön tuloksista. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kyseisen vuosittaisen arvioinnin toimittamismuodon ja -edellytykset. Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

6) Korvataan 25 a artikla seuraavasti:

"25 a artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava niitä seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen 8 aa ja 8 ab artiklaa koskevien kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia."

7) Korvataan 27 artikla seuraavasti:

"27 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta joka viides vuosi 1 päivän tammikuuta 2013 jälkeen.
2. Jäsenvaltiot ja komissio arvioivat liitteen IV asianmukaisuutta joka toinen vuosi 1 päivän heinäkuuta 2020 jälkeen, ja komissio antaa neuvostolle asiaa koskevan kertomuksen. Tähän kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus."

8) Lisätään liite IV, jonka teksti on tämän direktiivin liitteenä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE

"LIITE IV

TUNNUSMERKIT

Osa I. Pääasiallista hyötyä mittaava testi

A luokan yleiset tunnusmerkit ja B luokan sekä C luokan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa, c alakohdassa ja d alakohdassa esitetyt erityiset tunnusmerkit voidaan ottaa huomioon vain, jos ne täyttävät "pääasiallista hyötyä mittaavan testin" kriteerit.

Kyseinen testin kriteerit katsotaan täytetyiksi, jos voidaan osoittaa, että verotuksellisen edun saaminen on kaikki asiaankuuluvat tosiseikat ja olosuhteet huomioon ottaen se pääasiallinen hyöty, jonka henkilö voi odottaa järjestelystä saavansa, tai yksi pääasiallisista hyödyistä.

C luokan 1 kohdan tunnusmerkkien osalta C luokan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa, c alakohdassa tai d alakohdassa esitettyjen edellytysten täyttyminen ei voi yksinään olla peruste sille päätelmälle, että järjestely täyttää pääasiallista hyötyä mittaavan testin kriteerit.

Osa II. Tunnusmerkkiluokat

A. Yleiset tunnusmerkit, jotka liittyvät pääasiallista hyötyä mittaavaan testiin

1. Järjestely, jossa asianomainen verovelvollinen tai järjestelyn osallistuja sitoutuu noudattamaan luottamuksellisuusehtoa, joka voi edellyttää, että he eivät paljasta muille välittäjille tai veroviranomaisille, kuinka järjestely voisi varmistaa verotuksellisen edun.
2. Järjestely, josta välittäjällä on oikeus saada maksu (tai korkoa, korvausta rahoituskuluista tai muista maksuista), joka määritetään
 - a) kyseisestä järjestelystä saatavan veroedun määrän perusteella; tai
 - b) sen perusteella, saadaanko veroetu tosiasiallisesti järjestelystä. Tähän sisältyisi välittäjän velvoite palauttaa maksut joko kokonaan tai osittain, jos järjestelyn tavoiteltua veroetua ei saavutettu tai se saavutettiin vain osittain.
3. Järjestely, johon liittyy olennaisilta osiltaan vakiomuotoisia asiakirjoja ja/tai rakenteita ja joka on useamman kuin yhden asianomaisen verovelvollisen saatavilla ilman, että sitä olisi merkittävästi muokattava toteuttamista varten.

B. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät pääasiallista hyötyä mittaavaan testiin

1. Järjestely, jossa järjestelyn osallistuja toteuttaa keinotekoisia toimia, kuten hankkii tappiollisen yhtiön, lopettaa tällaisen yhtiön pääasiallisen toiminnan ja käyttää sen tappioita vähentääkseen verovastuutaan, mukaan lukien siirtämällä tappiot toiselle lainkäyttöalueelle tai nopeuttamalla kyseisten tappioiden käyttöä.
2. Järjestely, jolla tuloa muunnetaan pääomaksi, lahjoiksi tai muihin tuloluokkiin, joiden verotus on alhaisempi tai jotka ovat verovapaita.
3. Järjestely, joka sisältää varojen kierrättämiseen johtavia ("round-tripping of funds") kehämäisiä liiketoimia ("circular transactions") erityisesti sellaisten välikätenä toimivien yksiköiden kautta, joilla ei ole muuta ensisijaista kaupallista tarkoitusta, taikka liiketoimia, jotka mitätöivät tai peruuttavat toisensa tai joilla on muita vastaavia piirteitä.

C. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät rajatylittäviin liiketoimiin

1. Järjestely, johon liittyy vähennyskelpoisia rajatylittäviä maksuja kahden tai useamman etuyhteydessä olevan yrityksen välillä, jos ainakin yksi seuraavista ehdoista täyttyy:
 - a) vastaanottajalla ei ole verotuksellista kotipaikkaa millään lainkäyttöalueella;

- b) vaikka vastaanottajalla on verotuksellinen kotipaikka jollakin lainkäyttöalueella, kyseisellä lainkäyttöalueella
 - i) ei kanneta minkäänlaista yhteisöveroa tai yhteisöverokanta on nolla tai lähes nolla; tai
 - ii) lainkäyttöalue sisältyy luetteloon kolmansien maiden lainkäyttöalueista, jotka jäsenvaltiot ovat yhdessä arvioineet tai jotka on OECD:n puitteissa arvioitu yhteistyöhaluttomiksi;
 - c) maksu on kokonaan verovapaa sillä lainkäyttöalueella, jolla vastaanottajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
 - d) maksu hyöttyy etuuskohteluun oikeuttavasta verojärjestelmästä sillä lainkäyttöalueella, jolla vastaanottajan verotuksellinen kotipaikka sijaitsee;
2. Samat varat yritetään vähentää poistoina useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella.
 3. Samalle tulolle tai pääomalle haetaan vapautusta kaksinkertaisesta verotuksesta useammalla kuin yhdellä lainkäyttöalueella.
 4. Järjestelyyn sisältyy varojen siirtoja ja kun kyseisillä lainkäyttöalueilla varoista vastikkeena maksettavissa summissa on olennaisia eroja.

D. Erityiset tunnusmerkit, jotka liittyvät automaattiseen tietojenvaihtoon ja tosiasiallisen edunsaajan tunnistamiseen

1. Järjestely, joka voi heikentää unionin lainsäädäntöä täytäntöönpanevien lakien tai vastaavien Finanssitiliä koskevien tietojen automaattista vaihtoa koskevien sopimusten mukaista raportointivelvoitetta tai vastaavia Finanssitiliä koskevien tietojen automaattista vaihtoa koskevia sopimuksia, mukaan lukien kolmansien maiden kanssa tehdyt sopimukset, tai joka hyödyntää tällaisten säädösten tai sopimusten puutetta. Tällaisia järjestelyjä ovat ainakin seuraavat:
 - a) sellaisen tilin, tuotteen tai investoinnin käyttäminen, joka ei ole tai jonka tarkoituksena ei ole olla Finanssitili mutta jolla on merkittävän samankaltaisia ominaisuuksia kuin Finanssitilillä;
 - b) Finanssitilien tai varojen siirtäminen lainkäyttöalueille, joita ei sido vaatimus Finanssitiliä koskevien tietojen automaattisesta vaihdosta asianomaisen verovelvollisen asuinvaltion kanssa, tai niiden käyttö tällaisilla lainkäyttöalueilla;
 - c) tulojen ja pääoman uudelleenluokittelu sellaisiksi tuotteiksi tai maksuiksi, joita Finanssitiliä koskevien tietojen automaattinen vaihtaminen ei koske;
 - d) rahoituslaitoksen, Finanssitilin tai niiden varojen siirtäminen sellaiseen Rahoituslaitokseen, sellaiselle Finanssitilille tai sellaisiin varoihin tai muuntaminen sellaiseksi Rahoituslaitokseksi, sellaiseksi Finanssitiliksi tai sellaisiksi varoiksi, joita Finanssitiliä koskevien tietojen automaattisen vaihdon mukainen raportointi ei koske;

- e) sellaisten oikeussubjektien, järjestelyjen tai rakenteiden käyttäminen, jotka poistavat tai joiden tarkoituksena on poistaa raportointi yhdestä tai useammasta Tilinhaltijasta tai Kontrolluivasta henkilöstä Finanssitiliä koskevien tietojen automaattisen vaihdon perusteella;
 - f) järjestelyt, jotka heikentävät Rahoituslaitosten Finanssitiliä koskevista tiedoista raportointiin liittyvien velvoitteidensa noudattamiseen käyttämiä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia menettelyjä tai hyödyntävät niiden puutteita, mukaan lukien sellaisten lainkäyttöalueiden käyttäminen, joilla rahanpesun vastaisen lainsäädännön toimeenpanojärjestelmä on riittämätön tai heikko tai joilla oikeushenkilöitä tai oikeudellisia järjestelyjä koskevat avoimuusvaatimukset ovat riittämättömiä.
2. Järjestely, johon liittyy oikeudellinen tai tosiasiallisena edunsaajana olemista koskeva ketju, joka ei ole avoimuuden periaatteiden mukainen ja jossa käytetään henkilöitä, oikeudellisia järjestelyjä tai rakenteita,
- a) jotka eivät harjoita merkittävää taloudellista toimintaa ja joilla ei ole tukeaan riittävää henkilöstöä, laitteita, varoja ja tiloja; ja
 - b) joiden muodostamis-, johtamis-, koti-, valvonta-, sijoittautumispaikka on jokin muu lainkäyttöalue kuin yhden tai useamman sellaisen tosiasiallisen edunsaajan kotilainkäyttöalue, joiden varat ovat tällaisten henkilöiden, oikeudellisten järjestelyjen tai rakenteiden hallussa; ja
 - c) jossa tällaisten henkilöiden, oikeudellisten järjestelyjen tai rakenteiden tosiasialliset omistajat, sellaisina kuin ne on määritelty direktiivissä (EU) 2015/849, on tehty tunnistamattomaksi.

E. Erityiset siirtohinnoittelua koskevat tunnusmerkit

1. Järjestely, johon liittyy yksipuolisten safe harbour -sääntöjen käyttäminen.
2. Järjestely, johon liittyy vaikeasti arvioitavien aineettomien hyödykkeiden siirtäminen. Käsite "vaikeasti arvioitavat aineettomat hyödykkeet" kattaa sellaiset aineettomat hyödykkeet tai niitä koskevat oikeudet, joiden siirtämisajankohtana etuyhteydessä olevien yritysten välillä
 - a) ei ole olemassa luotettavia vertailukohtia; ja
 - b) toimenpiteen toteuttamisajankohtana aineettoman hyödykkeen siirtämisestä odotettavissa olevia tulevia kassavirtoja tai tuloja koskevat ennusteet tai aineettoman hyödykkeen arvioinnissa käytetyt olettamukset ovat erittäin epävarmoja, minkä vuoksi aineettoman hyödykkeen lopullista menestystä on vaikea ennustaa toimenpiteen toteuttamisajankohtana.
3. Järjestely, johon liittyy ryhmän sisäinen toimintojen ja/tai riskien ja/tai varojen rajatylittävä siirtäminen, jos siirtäjän tai siirtäjien ennakoitut vuotuiset tulot ennen korkoja ja veroja ovat kolmen vuoden ajan siirron jälkeen alle 50 prosenttia tällaisen siirtäjän tai tällaisten siirtäjien niistä ennakoituista vuotuisista tuloista ennen korkoja ja veroja, jotka olisi saatu, jos siirtoa ei olisi tehty."